

også til de pensionister, som allerede var bosiddende i Belgien på det tidspunkt.

Og derfor håber jeg så også, at vi, inden vi når frem til tredjebehandlingen af den sag, har fået så meget forståelse i forhold til indholdet, at der bliver et klarere flertal, men skulle det ikke være tilfældet, er jeg parat til at acceptere et flertal, også selv om det ikke er overdådigt, for forslaget i sit indhold er ordentligt, rigtigt og kan forsvares til enhver tid.

Og hvis der er nogen, der mener, at det er meget vigtigt at få fuldstændig umulige regler ind i vores lovgivning, som ingen kan administrere, for at sikre, hvis der skulle være én, der har 1 mio. kr. i årsindkomst, at så kommer den pågældende ikke til at betale lige så meget i skat, som man skulle have betalt i Danmark, selv om opsparingen er foretaget i Danmark og med fradrag i Danmark, så må jeg indrømme, at så varetages der interesser, som jeg ikke synes at jeg i hvert fald vil bøje mig særlig dybt for i forhold til at få et bredere flertal.

Så er den mest markante melding, der er kommet fra Folketingets talerstol her i dag, vel den, hr. Svend Aage Jensby kom med. Det var meldingen om, at partiet Venstre ikke kan støtte Singapore-overenskomsten, fordi Venstre har besluttet et skattestop. Det må jeg sige, det er en melding. Det er en melding, som jeg i hvert fald vil tygge lidt på, for konsekvensen af den er jo, at med det skattestop, Venstre har besluttet sig for, kan man end ikke nu indgå internationale aftaler efter de helt sædvanlige retningslinjer. Den overenskomst, der er indgået med Singapore, følger de retningslinjer, som hr. Anders Fogh Rasmussen fulgte, da han selv sad som ministerovre i Skatteministeriet.

Men på grund af Venstres skattestop kan man altså ikke forpligte sig til, at lande, hvor der har været særlige hensyn, der har været taget i perioder, fordi de lande har været på vej op, og vi derfor i en overgangsperiode har givet dem gunstigere vilkår end de generelle, kommer ind under helt normale skatteregler; så er meldingen fra Venstre i dag, at man ikke kan støtte Singapore. Men den er forstået.

Jeg får sværere og sværere ved at se for mig, hvordan et parti, der ønsker at levere statsministeren, overhovedet skal kunne regere i det her land, overhovedet skal kunne styre noget som helst økonomi i det her land med de meldinger, Venstre giver.

Og derfor var jeg da også glad for, at hr. Brian Mikkelsen nok havde nogle spørgsmål og

måske nogle betænkeligheder og gerne ville have undersøgt noget, inden man melder ud, men det var da i hvert fald ikke med begrundelsen skattestop.

Og det er klart, at de ting, man har behov for at få yderligere vurderet og besvaret og klarhed på, bidrager vi med i sagens natur, alt hvad vi overhovedet kan, så jo tidligere vi får spørgsmålene, jo hurtigere lover jeg til gengæld, at vi også vil levere svarene.

Til hr. Kim Behnke, der var inde på den samme overenskomst og næsten sådan antydede, at Folketinget var blevet misbrugt ved at vedtage en opsigelse af Singapore-overenskomsten: Hvis nu hr. Kim Behnke ville give sig selv mulighed for lige at kigge tilbage på, hvad jeg sagde, da vi behandlede den lov, så var det, jeg sagde – uden at jeg har kigget tilbage, men pr. hukommelse – helt konsekvent: Det er ikke, fordi vi ikke ønsker en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Singapore. Det gør vi. Jeg håber også, at det vil lykkes at få vedtaget, aftalt en ny dobbeltbeskatningsaftale med Singapore, så vi ikke får et slip. Og jeg er næsten også sikker på, at jeg sagde, at hvis det er sådan, at vi kan få en aftale tilstrækkelig hurtigt på plads, vil den ikke blive opsagt.

Problemet var jo, at vi havde forhandlet i lang tid, og at der ikke var nogen muligheder for at nå nogen vegne aftalemæssigt. Og det var ikke på skrømt. Den aftale var blevet opsagt, hvis ikke der inden udgangen af juni måned var en ny aftale på plads. Det var der, vil jeg sige til hr. Kim Behnke. Derfor ville det have været meget, meget underligt, hvis vi – efter vi havde en ny aftale på plads, som selvfølgelig skulle ratificeres af begge vore parlamenter efter de procedurer, vi har – så havde opsagt en aftale, når vi rent faktisk kan nå at få denne her aftale til at træde i kraft på det tidspunkt, hvor den anden ville være ophørt, hvis vi havde opsagt den.

Og jeg tør også godt sige til hr. Kim Behnke, at hvis ikke et flertal i Folketinget, som hr. Kim Behnke desværre ikke bidrog til, havde givet mig den mulighed for at opsigte, hvis ikke vi fik en tilfredsstillende ny aftale, var der ikke blevet lavet en tilfredsstillende ny aftale.

Og det mener jeg er helt ordentligt og inden for rammerne, at der i de aftaler, vi indgår med hinanden, også er klare regler for, hvordan de kan opsiges.

I øvrigt vil hr. Kim Behnke, hvis han går tilbage i historien, konstatere, at vi har været i den modsatte situation længere tilbage, hvor det var